

عنوان مقاله:

مصالح ETFE: تحولی در معماری پایدار

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

فرازنه مردانی نژاد - کارشناس ارشد علم اطلاعات و دانش شناسی، کارمند بخش شهرسازی شهرداری شاهین شهر

خلاصه مقاله:

در دنیای کنونی ساختمان ها سهم قابل توجهی در مصرف انرژی به خود اختصاص داده‌اند به گونه ای که با فنونعلمی بایستی مصرف انرژی را تا حد قابل توجهی کاست و به سوی استفاده از انرژی های پاک و سبز سوق داده شود. حفظ و پاسداری از انرژی از اصول اصلی معماری پایدار به شمار می آید و هر معمار بایستی ساختمان را به گونه ای طراحی کند که استفاده از سوخت های فسیلی به حد زیادی کاهش یابد. استفاده از مصالح نوین در ساختمان با تاکید بر انرژی پاک یکی از اصول مهم این عصر محسوب می گردد. از این روی مقاله حاضر به ارائه مفاهیمی در خصوص معماری پایدار، معرفی مصالح ETFE، و نقش این مصالح در سواختمان های امروزی می پردازد. نتایج این پژوهش نشان می دهد استفاده از مصالح ETFE در ساختمان ها علاوه بر جنبه های زیبایی شناسی، قابلیت ها و امکانات منحصر به فرد زیادی از جمله رطوبت گیر و عایق حرارتی و آکوستیک بوده که نقش مهمی نیز در کاهش آلودگی صوتی دارد. یکی از مهمترین ویژگی های این مصالح صرفه جویی در مصرف انرژی بوده و همچنین علاوه بر تهویه طبیعی، وابستگی ساختمان را به استفاده از تجهیزات مکانیکی کاهش می دهد.

کلمات کلیدی:

مصالح ETFE، معماری پایدار، ساختمان، انرژی پاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002474>

